

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 2 • Nisan/April 2018

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11
E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına veya
Posta Çekleri Merkezindeki 92932 nolu posta çeki hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiç bir yerde temsilcimiz yoktur. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2018

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınmaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayımlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayımlanıp yayımlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresi ile telefonunu ve mutlaka e-mail adresini çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir.

Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan ‘‘Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik’’ çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayımlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayım ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the

main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.
13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.
14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**
15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author.
16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.
17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.
18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**HAKEMLİ MAKALELER**
PEER REVIEWED ARTICLES**Doç. Dr. Cenk Akil**

Medeni Usul Hukukunda İstinaf Hakkından Feragat

*Waiver of the Right to Appellate Remedy in Civil**Procedure Law*175-198**Lütfi Gürgen**

Nüfuz Ticareti Suçu

Influence Peddling Crime199-219**Arş. Gör. Emre Köroğlu**

Hayvan Bulunduranın Sorumluluğu

(TBK m. 67-68)

Liability of Animal Keeper (TOC Art. 67-68)221-256**Soner Altaş**

Yargıtay Kararları Işığında Banka Yönetim Kurulu

Üyeleri ile Yöneticilerinin Hukukî Sorumluluğu

*Civil Liabilities of the Directors and Managers**of Banks in the Light of Turkish Court of Cassation**Decisions*257-336**Muhammet Murat Ülkü**

AIHS 3. madde Bağlamında Hürriyeti Kısıtlananların

Sağlığına Yönelik Devletin Pozitif Yükümlülükleri

*Positive Obligations of State on Health of the People**Deprived of Their Liberty in the Context of Article 3**of the European Convention on Human Rights*337-372

İÇİNDEKİLER
CONTENTS***HAKEMSİZ MAKALELER******ARTICLES*****Prof. Dr. med. Llm. jur. Hasan Tahsin Keçeligil**Hukuka Uygunluk Nedenlerinde Sınırın Aşılması
(TCK m. 27)*Exceeding the Limit for Compliance with the Law*
(TPC Article 27).....**373-411**

**MEDENİ USUL HUKUKUNDA
İSTİNAF HAKKINDAN FERAGAT*****WAIVER OF THE RIGHT TO APPELLATE REMEDY
IN CIVIL PROCEDURE LAW*****Doç. Dr. Cenk AKİL*****ÖZ**

Medeni usul hukukunda geçerli olan tasarruf ilkesi uyarınca tarafların istinaf haklarından feragat etmeleri de mümkündür. İstinaf hakkından taraflardan sadece biri feragat edebileceği gibi, her iki taraf ayrı ayrı da feragat edebilir yahut taraflar bu konuda sözleşme yapabilirler. Feragat beyanı karşı tarafa ya da mahkemeye yöneltilebilir. Taraflar istinaf hakkından en erken ilk derece mahkemesi kararının kendilerine tebliğinden itibaren (HMK m. 349), en geç bölge adliye mahkemesi nihai kararını verinceye kadar feragat edebilirler. İstinaf hakkından feragat eden taraf buna rağmen istinafa başvurursa karşı taraf usuli itirazda bulunabilir. Bu itiraza ise hakkın kötüye kullanıldığı yahut hile gerekçesiyle karşı konulabilir. İstinaftan feragat usuli bir işlemdir. Mahkemeye yöneltilen feragat beyanından karşı tarafın rızasıyla dahi rücu edilemez. Buna karşılık, karşı tarafa yöneltilen feragat beyanından yine onun rızasıyla rücu edilmesi mümkündür. Feragat nedeniyle ilk derece mahkemesi kararı kesinleştikten sonra bu kararın kural olarak irade fesadı nedeniyle iptali mümkün değildir. Bununla birlikte, şartları gerçekleşmişse yargılamanın yenilenmesi yoluna başvurulabilir.

Anahtar Kelimeler: Medeni usul hukuku, kanun yolları, istinaf, feragat, istinaf hakkından feragat.

ABSTRACT

According to the principle of disposition effective in civil procedure law, parties have also the possibility to waive from their right to appeal. There are lots of variations thereof: Only one party may waive from the right to appeal, both of them may waive separately, or parties may conclude a contract regarding waiver. Statement of waiver shall be addressed to the other party or to the court. This kind of waiver must be asserted at the earliest from the date of notification of the decision of the court of first instance (CPC art. 349), and not later than the final decision of the court of appeal. If the waiving party appeals, the other party may allege a procedural objection. This objection may be withstood on grounds of abusing of a right or misrepresentation. Waiver of the right to appeal is a procedural act. Statement of waiver addressed to the court cannot be regressed, even if when the other party consented. Conversely, the statement of waiver addressed to the opponent may be retracted with his consent. After becoming final of the decision of the court of first instance, it is not possible to annul the decision based on defective intention in principle. In addition, retrial remedy may be appealed in case of meeting the requirements.

Keywords: Law of civil procedure, legal remedy, appeal, waiver, waiver of an appeal

NÜFUZ TİCARETİ SUÇU *INFLUENCE PEDDLING CRIME*

Lütfi GÜRGEN*

ÖZ

Nüfuz ticareti suçu ilk olarak 765 sayılı mülga Türk Ceza Kanunu'nun 218. maddesinde, “görevine girmeyen ve yapılması veya yapılmaması hususunda yetkili olmadığı bir işi yapacağı kanaatini uyandırarak menfaat sağlayan memura bir yıldan beş yıla kadar hapis ve iki milyon liradan beş milyon liraya kadar ağır para cezası verilir” hükmü ile tanımlanmış olup, 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK'nın 255. maddesinin ilk halinde “yetkili olmadığı bir iş için yarar sağlama” adı altında benzer bir düzenleme ile yer almışsa da, 02.07.2012 tarihinde kabul edilen 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanunu'nun 89. maddesi ile 5237 sayılı TCK'nın 255. maddesinin ismi nüfuz ticareti olarak değiştirilip, sadece kamu görevlileri tarafından değil, herkes tarafından işlenebilecek bir suç olarak düzenlenmiştir. Bu düzenleme ile yolsuzlukların önlenmesi ve idarenin güvenilirliğinin korunması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nüfuz ticareti, kamu görevlisi, suçun unsurları, teşebbüs, iştirak, yaptırım.

ABSTRACT

Influence peddling crime was first introduced in the Article 218 of the Mülga Turkish Criminal Code numbered 765, stating that the provision “an officer is given penalty one year to five years imprisonment and heavy fine with two million liras to five million liras who provides the benefit by arousing the opinion that he is going to do a job which is not within the province of him and is not authorized to do or not to do.”; although it took place in the earliest form of the Article 255 of the Turkish Penal code No. 5237 which entered into force on 01.06.2005 with a similar arrangement under the title of “benefiting for a job not authorized”, the name of the Article 89 of the Law No. 6352 on the Amendment of Certain Laws for Activating of Judicial Services and the Delay of Cases and Punishments Related to Crimes Committed by the means of Press which was adopted on 02.07.2012 and the name of the Article 255 of the Turkish Penal Code No. 5237 were changed as the influence peddling. It is organized as a crime that can be committed not only by public officials but also by everyone. With this arrangement, it is aimed to prevent corruption and to protect the credibility of the administration.

Keywords: Influence peddling, public official, elements of crime, attempt, contribution (participation), sanction.

HAYVAN BULUNDURANIN SORUMLULUĞU
(TBK m. 67-68)**LIABILITY OF ANIMAL KEEPER (TOC Art. 67-68)****Arş. Gör. Emre KÖROĞLU*****ÖZ**

Hayvan bulunduranın sorumluluğu TBK m. 67 ile 68’de düzenlenmiştir. TBK m. 67’ye göre, bir hayvanın bakımını ve yönetimini sürekli veya geçici olarak üstlenen kişi, hayvanın verdiği zararı gidermekle yükümlüdür. Hayvan bulunduran, bu zararın doğmasını engellemek için gerekli özeni gösterdiğini ispat ederse sorumluluktan kurtulur. Ayrıca hayvan, bir başkası veya bir başkasına ait hayvan tarafından ürkütülmüş olursa, hayvanı bulunduranın, bu kişilere rücu hakkı saklıdır. TBK m. 68’e göre ise, bir kişinin hayvanı, başkasının taşınmazı üzerinde bir zarar verdiği takdirde, taşınmazın zilyedi, o hayvanı yakalayabilir, zararı giderilinceye kadar alıkoyabilir; hatta durum ve koşullar haklı gösteriyorsa hayvanı diğer yollarla etkisiz duruma getirebilir. Bu durumda, taşınmazın zilyedi derhâl hayvan sahibine bilgi vermek ve sahibini bilmiyorsa, onun bulunması için gerekli girişimleri yapmak zorundadır.

Çalışmamızda ilk olarak hayvan bulunduranın sorumluluğunun hukuki niteliği incelenmiştir. Daha sonra hayvan bulunduranın sorumluluğunun olumlu ve olumsuz şartları açıklanmıştır. Son olarak hayvan bulunduranın sorumluluğunun sonuçları, bu kapsamda zarar tazmini, rücu ve taşınmaz zilyedinin hayvanı alıkoyma ve etkisiz duruma getirme hakkı izah edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türk Borçlar Kanunu m. 67-68, Özen Sorumluluğu, Zarar, Hayvan, Hayvan Bulunduran.

ABSTRACT

Liability of animal keeper is stipulated by TOC art. 67 and 68. According to TOC art. 67, the person who temporarily and permanently undertakes the supervision and care of an animal is liable for the damage caused by the animal. The animal keeper is not liable if he proves that he exercised all reasonable care to prevent the damage. In addition, where the animal is scared by another person or another animal owned by another person, the animal keeper has a right of recourse against such persons. According to TOC art. 68, where an animal belonging to someone causes damage on another one’s real property, possessor of the real property is entitled to catch such animal, to seize it until his loss and damage is compensated, moreover he can overpower it where justified by the circumstances and conditions. In such a case, the possessor of the real property is obliged to notify the owner of such animal and if the owner is unknown, to take the necessary steps to track the owner immediately.

In our study, firstly, legal nature of liability of animal keeper, is examined. Later, the positive and negative conditions of the animal’s responsibility are explained. Finally, the

results of the liability of animal keeper, in this context the loss indemnisation, the recourse and, the right of seizure and overpower of possessor of real property, are examined.

Keywords: Turkish Obligation Code Art. 67-68, Care Liability, Damage, Animal, Animal Keeper.

YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA BANKA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ İLE YÖNETİCİLERİNİN HUKUKÎ SORUMLULUĞU

CIVIL LIABILITIES OF THE DIRECTORS AND MANAGERS OF BANKS IN THE LIGHT OF TURKISH COURT OF CASSATION DECISIONS

Soner ALTAŞ*

ÖZ

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda anonim şirketin zarara uğramasına sebebiyet veren yönetim kurulu üyeleri ile yöneticilerin genel ve özel hukukî sorumluluk halleri etraflı bir şekilde düzenlenmiştir. Aynı zamanda birer anonim şirket olan, dolayısıyla Bankacılık Kanunu yanında Türk Ticaret Kanunu'na da tabi olan bankaların yönetim kurulu üyeleri ile yöneticilerini bu sorumluluk hükümlerinden ayırık tutmak mümkün değildir. Bu çalışmada, Türk Ticaret Kanunu'nda anonim şirketler için öngörülen, dolayısıyla banka yönetim kurulu üyeleri ile yöneticilerini de kapsamına alan genel ve özel hukukî sorumluluk halleri üzerinde durulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: banka yönetim kurulu, banka yöneticileri, hukukî sorumluluk, sorumluluk davası, kusur, ibra, zamanaşımı.

ABSTRACT

The general and specific civil liabilities of the members of the board of directors and managers that cause any loss to the joint stock company are regulated in a comprehensive manner by the Turkish Commercial Code, Nu. 6102. Since banks, qualified as joint stock companies that are subject to the Turkish Commercial Code besides the Banking Legislation, these liability provisions will be applied to the board members of banks as well. We aim to explain the general and specific civil liabilities that are regulated for joint stock companies in the Turkish Commercial Code and therefore can be applied to the directors and managers of banks.

Keywords: the board of directors of a bank, bank managers, civil liability, liability case, legal negligence, discharge of liabilities, lapse of time.

**AIHS. 3. MADDE BAĞLAMINDA HÜRRİYETİ KISITLANANLARIN SAĞLIĞINA
YÖNELİK DEVLETİN POZİTİF YÜKÜMLÜLÜKLERİ*****“POSITIVE OBLIGATIONS OF STATE ON HEALTH OF THE PEOPLE DEPRIVED
OF THEIR LIBERTY IN THE CONTEXT OF ARTICLE 3 OF THE EUROPEAN
CONVENTION ON HUMAN RIGHTS”*****Muhammet Murat ÜLKÜ*****ÖZ**

Bireylerin işkence veya insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele veya cezalara tabi tutulmama hakkı demokratik toplumların en temel değerlerinden birini oluşturur. Bireyin beden bütünlüğünü ve kişilik onurunu korumayı amaçlayan ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin¹ 3. maddesinde yer alan bu hak herhangi bir istisnaya geçit vermez.

Bireylere yönelik işkence ve diğer kötü muamelelerden kaçınma görevi (negatif yükümlülük) söz konusu hakkın korunması bakımından tek başına yeterli değildir. Buna ek olarak bireyleri bu tür muamelelere maruz bırakmayacak ortamın sağlanması da (pozitif yükümlülük) zorunludur. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadı da, söz konusu pozitif yükümlülükler kategorisini sürekli genişletme eğiliminde olmuştur. Bu noktadaki pozitif yükümlülükler arasında, hürriyeti kısıtlanan bireylere sağlık koşulları da dahil olmak üzere insan onuruna aykırı olmayan yaşam koşullarının temin edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Üç bölümden ibaret bu çalışmada ilk olarak Sözleşmenin 3. maddesi kapsamında yer alan işkence ile insanlık dışı ve aşağılayıcı muamelelerin kapsamı, aralarındaki yoğunluk farkı ve söz konusu hakkın mutlak niteliği izah edilmiştir. İkinci bölümde, temel hak ve hürriyetlere ve bu bağlamda 3. maddede yer alan hakka yönelik Devletin negatif ve pozitif yükümlülükleri özetlenmiştir. Son bölümde ise hürriyeti kısıtlananların sağlığına yönelik pozitif yükümlülükler dokuz alt başlık altında sıralanmıştır. Akıl sağlığına yönelik yükümlülükler ise özel bir çalışmada değerlendirilmek üzere konu dışında tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İnsanlıkdışı Muamele, Aşağılayıcı Muamele, Ceza, Pozitif Yükümlülük, Mahpus, Tıbbi Tedavi, Bulaşıcı Hastalıklar, Hepatit, HIV Pozitif

ABSTRACT

The right of any individual to not being subjected torture, inhuman and degrading treatment and punishment, is one of the most basic values of democratic societies. There can be no exception to this right, whose aim is to protect the physical integrity and the personal dignity of any individual, and which finds its place in Article 3 of the ECHR.

The obligation to avoid torture and other ill treatments (negative obligation) alone is not enough to protect this right. In addition, there is the obligation to provide for an environment in which the individual will not be subjected to such treatments. (positive obligation) And ECHR jurisprudence is inclined to continually enlarge the category of positive obligations. Within this category, it is of great importance to provide to individuals whose freedom has

been limited, such conditions which are not in contradiction with human dignity, including health conditions.

In this study, which consist of 3 parts, we first dwell upon summarising the definition of torture, inhuman and degrading treatment, and the difference of intensity among those. In the second part, we draw the general framework of basic rights and liberties, of the states' positive and negative obligations arising from Article 3 of the Convention. And in the last part, we explain under 9 sub-headings the states' positive obligations concerning the general health of those whose freedom has been limited. The obligations pertaining to mental health have been left out, since these will be dealt with in a separate research.

Keywords: Inhuman Treatment, Degrading Treatment, Punishment, Positive Obligation, Prisoner, Medical Therapy, Transmittable Diseases, Hepatitis, HIV Positive

HUKUKA UYGUNLUK NEDENLERİNDE SINIRIN AŞILMASI (TCK m. 27)

EXCEEDING THE LIMIT FOR COMPLIANCE WITH THE LAW (TPC ARTICLE 27)

Prof. Dr. med. Llm. jur. Hasan Tahsin KEÇELİGİL¹

ÖZ

Ceza hukuku düzeni, kimi davranışların yapılmasını veya yapılmamasını emreden veya yasaklayan normlar ortaya koyar. Bununla birlikte, belli bazı koşullarda o davranışların yapılmasına ya da yapılmamasına izin veren eşdeğer nitelikte hükümler de getirir. Hukuka uygunluk nedenleri adı verilen bu normlar toplumsal hayatın karmaşıklığının doğurduğu bir sonuçtur. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu, hukuka uygunluk nedenlerinin yanında, 27. maddesi ile bu nedenlerde sınırın aşılması hususunu da düzenlemiştir. Bu çalışmada, hukuka uygunluk nedenlerinde sınırın aşılması hususu incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hukuka uygunluk nedenleri, sınırın aşılması, orantılılık, meşru savunma.

ABSTRACT

A criminal justice system sets out norms that either order or prohibit the conduct of certain acts. However, on certain conditions, it also provides equivalent provisions that permit or prohibit such conduct. These norms, called reasons for compliance, are a result of the complexity of social life. The Turkish Criminal Code also regulates Article 27 and the issue of overcoming the limit for these reasons. In this study, the issue of exceeding the limit in the reasons of compliance with the law is examined.

Keywords: Reasons for compliance, exceed a limit, proportionality, legitimate defense.